

ПРОТОКОЛ

№ 318

гр. Смолян, 15.11.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: *

при участието на секретаря *

Сложи за разглеждане докладваното от * Административно наказателно дело № 20225440200448 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:15 часа се явиха:

Жалбоподателят В. Н. Г., редовно призован, се явява лично и с адв. Б. К., редовно упълномощен.

Ответникът *, редовно призован, не изпраща представител.

За Р., редовно призована, не се явява представител.

Свидетелят Б. К., редовно призован, налице.

Съдът докладва постъпилите и изискани с разпореждане на съда № 539/20.10.2022 г. писмени доказателства, а именно: административнонаказателната преписка от *, както и материалите по ДП №*/2021 г. по описа на РУ- Смолян.

Адв. К.:Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, с оглед заявеното становище на процесуалния представител на жалбоподателя, че не са налице процесуални пречки да се даде ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Адв. К.: Поддържам депозираната жалба.

Съдът сне самоличността на явилия се свидетел, както следва:

***

Съдът **ПРЕДУПРЕДИ** свидетеля за отговорността по чл.290 от НК. Същият обеща да говори истината и беше изведен от залата.

Адв. К.: Да се открие съдебното следствие.

Съдът намира, че няма пречка да се открие съдебното следствие и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКРИВА ФАЗАТА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ С ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО

Делото е образувано по постъпила жалба В. Н. Г. срещу наказателно постановление №22-1058-*/09.09.2022 г., издадено от началник *, с което на същия за нарушение на чл. 20, ал.2 от ЗДвП на жалбоподателя на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 179, ал.2, пр.1 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 200.00 лв.

Адв. К.: Поддържам жалбата по изложените в същата съображения. Считам издаденото наказателно постановление за неправилно и незаконосъобразно. Моля да се пристъпи към разпит на явилия се свидетел.

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля Б. К., както следва:

Свидетелят К.: На конкретната дата се прибирах от командировка от гр. Смолян. След параклиса „*, на прав участък, забелязах автомобила, като излизах от десен завой. Видях, че водачът отсреща се колебае и съществуваше възможност да се ударим. Завих вдясно, за да мога да се прибера повече в пътната си лента и да избегна удар. В момента на разминаването ни настъпи ПТП. Автомобилът беше обърнат на дясната страна. Опитах да отворя лявата врата. Водачът на другия автомобил ми помогна да изляза от колата. Господин Г. дойде до автомобила, обадохме се по тел. 112, за да подадем сигнал за ПТП- то. На място пристигнаха хора от *, след което и група, която да направи измервания за настъпилото ПТП. След като направиха замерванията, автомобилите бяха преместени в гр. Смолян, на паркинг към РУ-Смолян. След това бях призован за разпит в полицията. Там съм изложил фактите, които поддържам и днес. Получих наказателно постановление, което заплатих в срок. Като излизах от десен завой, забелязах насреща автомобил, който се движи неуверено. Рязко завих вдясно, да се прибера по вдясно в платното си и да избегна удар, след което усетих удар в задната част на автомобила ми. Пътната настилка беше суха. Времето беше нормално, нямаше дъжд. Движението по този пътен участък не беше натоварено. Скоростта ми на движение мисля, че беше в рамките на допустимите в извънградска обстановка, предполагам 50-60 км/ч, както и на насрещния автомобил. Не мога да определя точно скоростта. В момента на удара, мисля че местоположението на автомобилите беше на границата на пътната лента.

Адв. К.: Нямам други доказателствени искания. Да се приемат доказателствата по делото.

С оглед изразеното становище от страните, съдът счита, че ще следва да се приобщат доказателствата по административно-наказателната преписка, както и материалите по ДП №378/2021 г. по описа на РУ-Смолян и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИОБЩАВА към доказателствата по делото следните писмени доказателства: ***

Адв. К.: Счита́м делото за изяснено от фактическа страна. Моля да се приключи съдебното следствие и да се даде ход по същество.

С оглед изявлението на процесуалния представител на жалбоподателя- адв. К., съдът намира делото за изяснено от фактическа страна.

Ще следва да бъде приключено съдебното следствие и да бъде даден ход на съдебните прения, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА ФАЗАТА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Адв. К.: Счита́м, че административнонаказващият орган в лицето на „*“ е бил принуден да намери разпоредба на ЗДвП, която да е била нарушена от страна на моя доверител. От своя страна прокурорът е обосновал крайния си акт със заключението на автотехническата експертиза, в която вещото лице се е произнесло компетентно по техническата част. Като причини за настъпването на произшествието обаче се е произнесъл по правни въпроси, които не са от неговата компетентност, а именно, че втората причина, довела до възникването на удара е технически неправилната маневра на моя доверител, който според вещото лице е предприел действия за навлизане в насрещната за него лента, при наличие на насрещно движещ се автомобил, както и наличие на забрана за това, указано от хоризонтална маркировка. Това твърдение противоречи на предходно изложеното от експерта твърдение, че насрещно движещият се автомобил се е движил в лентата за насрещно движение /тази, в която се е намирал моя доверител/ и в момента непосредствено преди удара е започнал да се прибира в своята лента. Това обяснява и факта, че ударът е настъпил в предната лява част на колата на моя доверител и задната лява страна на лек автомобил „*“. С излизането на експерта от неговата компетентност, коментирайки правилата за движение, които са били нарушени от водачите, в частност от моя доверител, прокурорът е бил подведен за причините за настъпването на ПТП и е прекратил делото, приемайки че и двамата участници имат вина за него. Становището на вещото лице за причините за ПТП е в противоречие с неговите изводи по техническите въпроси, на които той по-рано е дал отговор. След като е изчислил скоростите на движение на двете превозни средства, той е изчислил съответно и техните опасни зони на спиране. За лек автомобил „*“, управляван от доверителя ми е изчислено, че при скоростта от 56 км/ч, с която той се е движил, опасната му зона за спиране при възникването на опасността за движението е 38 метра. Посочено е също, че лек автомобил „*“ е навлязъл на разстояние от 26 метра,

което разстояние се намира дълбоко в опасната зона на спиране на лек автомобил „*“ и водачът му не е имал техническата възможност да предотврати ПТП със спиране.

При това положение моят доверител е предприел спасителна маневра, отклонявайки автомобила си към лентата за насрещно движение, за да избегне челен удар с лек автомобил „*“. Тази маневра е предприета в условията на крайна необходимост по смисъла на чл.13, ал.1 от НК, за да се спасят доверителят ми и другият водач от телесни повреди или дори смърт.

Следва да се отбележи, че тази маневра дори не е довършена, защото водачът на лек автомобил „*“ в последния момент също се е отклонил към своята лента и така е настъпил ударът между тях. Вещото лице изрично е посочило, че при настъпването на удара лек автомобил „*“ се е намирал изцяло в своята лента за движение и не е успял да навлезе в насрещната лента, видно от експертизата- 2 задача на 8 страница. Констатациите на автотехническата експертиза са в пълно противоречие с извода на административнонаказващия орган, че водачът Г. виновно е нарушил чл.20, ал.2 от ЗДвП, а именно не е избрал скоростта на движение, съобразно атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивността на движението и други обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението.

Видно от автотехническата експертиза е, че скоростта на автомобила е била 56 км/ч, която е значително по-ниска от максимално допустимата такава от 90 км/ч при извънградски условия. Движението е извършвано по суха настилка, при ясно време, добра видимост, при липса на валежи и при ненатоварено движение. Нищо не е налагало доверителят ми да се движи със скорост по-ниска от 56 км/ч. Следователно не е нарушена нормата на чл.20, ал.2 от ЗДвП и поради това не е нарушен и посоченият от административнонаказващия орган чл.179, ал.2, пр.1: „Който поради движение с несъобразена скорост, /ал.1/ причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер на 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.“.

Налице е и нарушение на чл. 57 от ЗАНН, с оглед липсата на описание на обстоятелствата, както и на доказателствата, които потвърждават наказателното постановление. Такива няма. Считам, че чл. 20, ал. 2 от ЗДвП не е нарушен, с оглед установеното в експертизата, че моят доверител се е движил със скорост 56 км/ч, поради което считам, че не е нарушен и следващият текст, по който същият е наказан, а именно чл. 179, ал. 2, пр.1 от ЗДвП. Считам, че актът е издаден незаконосъобразно, с оглед липсата на доказателства, които потвърждават, че моят доверител е извършил нарушението, поради което Ви моля да отмените издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно. Предвид изложеното считам, че доверителят ми не е извършил нарушението на ЗДвП, за което е наказан и моля да отмените издаденото наказателно постановление. Претендирам и присъждане на направените разноски по делото.

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения едномесечен срок.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието закрито в 11.00 ч.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____

Секретар: _____